

סמל נברה גדי ז"ל

בן רנטה ודרי

נולד ברגבים

ב-כ"ט בשבט תשי"א , 7/1/1951

התגייס ב-17.7.1969

התגורר בשאר ישוב

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-ט"ו בתמוז תשל"א , 8/7/1971

שרת בחיל האויר

יחידה: י"ב 555

מקום נפילה: חוף דקלה-רפיח

באזור: רצועת עזה

נקבר בחדרה

סמל נברה גדי ז"ל

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן דריו ורנטה, מיוצאי איטליה. הוא נולד ביום כ"ט בשבט תשי"א (7.1.1951) בקיבוץ רגבים, ובהיותו בן שנתיים נסע עם הוריו למילנו ושהה בבית סבו וסבתו במשך שנתיים. את יום הולדתו הרביעי חגג בביתו בחדרה. הוא סיים לימודיו בבית-הספר היסודי "ארלוזורוב" בחדרה, למד שנה אחת בבית-הספר התיכון "אורט" בנתניה, אך כעבור שנה העדיף לשוב לחדרה וללמוד עם חבריו בבית-הספר התיכון שם. את תעודת הבגרות קיבל באביב 1969. במשך לימודיו ביקר פעמים אחדות באיטליה ושהה חודשים אחדים באנגליה. בילדותו קרא לעצמו "הצר ממילנו". באופיו היה "צבר" - סגור וקשור לארץ. הוא אהב את הנגב והרבה לטייל בארץ. יחד עם זאת ספג את התרבות האיטלקית בביקוריו באיטליה. במגירת שולחנו נמצאו גלויות של פסלי מיכאל-אנג'לו ועל כל גלויה תרגם לעברית את הכתוב בה באיטלקית. כאשר הגיע בפעם הראשונה לונציה, כשהיה בן שלוש, וראה בכיכר סן-מרקו את תנועת הסירות, את היופי האמנותי-ארכיטקטוני של הכיכר, פנה אל אמו ואמר לה: "אמא אני שר".

גדי היה החוליה המקשרת של המשפחה בין העבר לעתיד. הוא עמד על כך שינתן לו ריהוט משרדו של סבו, שולחנו וארוננו הישן ובהם ריהט את חדרו. על קירות חדרו תלה תמונות "פופ", מפת הירח וציורים של וולט דיסני. באחת ממגירות שולחנו שמר תמונות אמנות וביתר המגירות היו כלי עבודה, חלקי מנוע של טיסנים וחלקי שעונים שפרק כדי ללמוד את מנגנונם. היו לו "ידי זהב" וכישרון טכני. בשעה שהיה צורך בתיקון כלשהו פנו תמיד אליו, ואף פעם לא הכזיב. גדי היה חבר במועדון התעופה בחדרה, השתתף בקורס מדריכים

סמל נברה גדי ז"ל

והדריך במועדון שנים אחדות. בחופשות ובתקופה שלפני הגיוס עבד עם אביו במפעלי הנייר בחדרה.

הוא גויס לצה"ל ביולי 1969 והתנדב לשרת בחיל-האוויר. במשך יותר משנה היה פרח טיס; משם עבר ליחידה בסיני ולאחר מכן שירת במרכז הארץ.

ביום ט"ו בתמוז תשל"א (8.7.1971), נפל סמל גדי, יחד עם תשעה מחבריו, בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בחדרה.

פינת זיכרון לזכר גדי וחבריו הוקמה ביחידתם. כן הוציאה היחידה אלבום לזכרם; מועדון התעופה הארצי מעניק גביע נודד על-שמו של גדי; במועדון הנוער בגבעת אולגה נבנה אגף חדש על-שמו; בחוף דקלה שבפתחת רפיח, הנקרא על-שם גדי וחבריו "חוף העשרה", לא הרחק מן המקום בו נפל מסוקם, הוצב סלע שחם ענק לזכרם, "גלעד העשרה"; מושב באיזור נקרא על שמם "נתיב העשרה"; פרשת חייהם ומותם הונצחה בספר "העשרה" שהוצא לזכרם על-ידי המשפחות.

גד נברה

ג די, בן רנאטה ודדיו, נולד ביום כ"ט בטבת תשי"א
(07-01-1951) בקיבוץ רגבים. למד בבית הספר היסודי
"ארלוזורוב" ולאחר מכן בבית הספר התיכון בחדרה. היה
חבר במועדון התעופה ושימש כמדריך בסניף חדרה. כמו-כן
הקים סניף למועדון בגבעת אולגה והדריך בו.
גדי התגייס לצה"ל ביולי 1969. נפל במילוי תפקידו
בתאונת אוויר ביום ט"ו בתמוז תשל"א (08-07-1971),
והועלה לדרגת סמל לאחר נפילתו. הובא למנוחת עולמים
בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.
במועדון הנוער בגבעת אולגה הונצח זכרו על ידי הקמת
אגף נוסף על שמו.

גד נברה

ל ד מ ו ת ו

גדי נולד בקיבוץ רגבים להורים יוצאי איטליה. בגיל שנתיים נסע למילנו. שנתיים נשאר בבית סבא וסבתא. את יום הולדתו הרביעי חגג בביתו. למד בגנון - גן ובית ספר "ארלוזורוב". נכנס למועדון התעופה, יצא לקורס מדריכים וחזר למועדון והדריך בו שנים אחדות. אחרי כתיבת ח' למד ב"אורט" בנתניה אבל כעבור שנה העדיף לחזור לחדרה, לחברים שלו, והמשיך בתיכון חדרה. תעודת בגרות קיבל באביב 1969. במשך השנים האלה ביקר פעמים אחדות באיטליה ושהה חודשים אחדים בלונדון. בחופשות, ולפני הגיוס, עבד עם אביו במפעלי נייר. התגייס לחיל האוויר ב-1969-7-17 והיה פרח טייס למעלה משנה. משם הועבר ליחידה חדשה בסיני ובמרכז הארץ. כאשר היה ילד היה קורא לעצמו "הצבר ממילאנו" או "המילנז" מעפולה. היה צבר באופיו, סגור, קשור לארץ, מאוהב בנגב, אהב לטייל בארץ, ויחד עם זאת ספג את

גד נברה

התרבות האיטלקית.

באחת המגירות של שולחנות נמצאה חבילת גלויות של

פסלי מיכאלאנג'לו. על כל גלויה תרגם לעברית את הכתוב

באיטלקית.

כאשר הגיע בפעם הראשונה לוונציה וראה בכיכר

סן מארקו את תנועת הסירות, את היופי האומנותי,

הארכיטקטוני, פנה אל אמו ואמר לה: "אמא, אני שר...."

הוא היה החוליה המקשרת עת העבר לעתיד. עמד על כך

שניתן לו, לחדרו, את הריהוט של משרדו של סבא, את שולחנו

ואת ארונו הישן.

על יד זה נמצאו תמונות פופ, מפת הירח, ציורי

וולט דיסני. במגירת שולחנו אסף תמונות אמנות. יתר

המגירות היו מלאות כלי עבודה, ברגים, חוטים, חלקי

מנוע של טיסנים, חלקי שעונים שפירק כדי ללמוד את

מנגנונם. ידיים מצויינות, גישה טכנית, תמיד מוכן למצוא

פטנט, לתקן, לסדר. לא היו בעיות בבית כי תמיד ידענו:

גד נברה

"גדי יסדר, גדי יתקן".

התחביב של גדי, ושל אחיו הצעיר גבריאלי, היה
הטיסנאות. לשמחתו של גבריאלי, גדי היה מסכים לצרף את
אחיו גם בהכנת הטיסנים וגם כאשר יצא עם חבריו להטיס.
אחיו גבריאלי מספר: "כאשר גדי היה לוקח אותי להטיס
את הטיסנים עם חבריו, מילא את ליבי גאווה שאני נמנה
עם הגדולים".

בשנתיים בהן שירת בצבא, גדי גדל והתבגר. הרגשתי
שהוא רציני יותר. אהבתי לנסוע במכונית שאותה נהג תוך
בטחון ושליטה מלאה. לידו הרגשתי מבוגר יותר. בזמן
האחרון כמעט שלא היו בינינו מריבות וסכסוכים, שהיו
שכיחים בתקופת הילדות. לא הרבינו אז לשוחח שכן גדי אהב
לפעול ולא לדבר. הפעולות המשותפות (הטיולים, היציאה
לציד ובילויים שונים) קשרו אותנו מאד.

אני זוכר את אחי בגאווה ומתגעגע לאותן שעות

מאושרות בהן בילינו יחד".

יד לבנים - חדרה

גד נברה

בן רנטה ודריז נברה

נולד ביום	כ"ט בטבת	תשי"א	7/1/51
נפל ביום	ט"ו בתמוז	תשל"א	8/7/71